

Fru X ur *Den starkare* av August Strindberg

Varför tiger du? Du har inte sagt ett ord på hela tiden utan bara låtit mig sitta och tala! Du har suttit med ögonen och nystat ur mig alla dessa tankar, vilka låg där som råsilke i sin kokong — tankar — misstankar kanske — låt mig se. — Varför slog du upp förlovningen? Varför kom du aldrig mer i vårt hus efter den betan? Varför vill du inte komma till oss i afton? Tyst! Du behöver inte säga något, för nu fattar jag allt själv — Det var därför och därför och därför! — Jaha! Nu stämmer alla räkningarna! Så är det! — Fy, jag vill inte sitta vid samma bord som du! Det var därför jag skulle brodera tulpaner, som jag hatar, på hans tofflor, därför att du tyckte om tulpaner; det var därför vi skulle bo vid Mälarn om sommaren, därför att du inte kunde lida Saltsjön; det var därför min gosse skulle heta Eskil, därför att din far hette så; det var därför jag skulle bära dina färger, läsa dina författare, äta dina favoriträtter, dricka dina drycker — din chokolad, till exempel; det var därför — åh, min Gud — det är rysligt, när jag tänker på det, det är rysligt! — Allt, allt kom från dig till mig, till och med dina passioner! — Din själ kröp in i min som en mask i äpplet, åt och åt, grävde och grävde, tills det bara var skalet kvar med litet svart mjöl! Jag ville fly dig, men jag kunde inte.